

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Γ'

24 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1925

ΑΡΙΘ. 42

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΔΡΩΣΑ

Ὅσονδήποτε μακρὰν ἡμῶν καὶ ἂν συνεκροτήθησαν τὰ δύο τελευταῖα χριστιανικὰ συνειδητὰ, τὸ τοῦ «Παγκοσμίου Συνδικσμου πρὸς προαγωγὴν διεθνούς φιλίας διὰ τῶν Ἐκκλησιῶν» καὶ τὸ τοῦ «Πρακτικοῦ Χριστιανισμοῦ», εὐ μόνον ὁ διεθνὴς τύπος, ἀλλὰ καὶ οἱ μετασχόντες αὐτῶν ἀντιπρόσωποι τοῦ ὀρθοδόξου κόσμου ἐγνώρισαν εἰς ἡμᾶς τὰ ἐν Στοκχόλμῃ κατὰ τὰς συνεδρίας αὐτῶν τελεσθέντα καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν συσκέψεων τῶν ἀντιπροσωπευσάντων τὰς ἀνά τὸν κόσμον Χριστιανικὰς Ἐκκλησίας. Καὶ ἡ «Ἐκκλησία», ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτῆς νὰ καταστήσῃ κοινωνοὺς τῶν ἐργασιῶν ἀμφοτέρων τῶν συνεδρίων τοὺς ἀναγνώστας τῆς, παρέσχεν ἐν συντόμῳ ἀπολογισμὸν τῆς δράσεώς των ἐκ τῶν ἀνακοινώσεων αὐτῶν τῶν παραστάτων ἐν Στοκχόλμῃ ὀρθοδόξων ἀντιπροσώπων.

Αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκην νὰ ἐξάρωμεν, κατὰ τὴν πραγματικὴν τῆς σημασίαν, τὴν κίνησιν ταύτην. Ἐπιθυμηθῶμεν ἐν ποίᾳ ἀδρανεῖᾳ ἐτέλει ἡ Χριστιανικὴ Ἐκκλησία πρὸ τοῦ παγκοσμίου πολέμου, πόσῃ δ' εὐθύνην καὶ αὐτῇ—ἵνα μὴ εἰπωμεν: πρὸ πάντων αὐτῇ—ἐπωμίσθη διότι εὖτε προσηκόντως, εὖτε ἐπικαίρως ἐργάσθη διὰ νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀποσέδησιν τῆς ἐκτραγείσης συμφορᾶς. Καὶ ἰδοὺ ὅτι τὸ δεινότερον τῶν κακῶν,—ὁ παγκόσμιος πόλεμος,—ἐγέναν ἀφορμὴ νὰ συνέλθῃ καὶ ἡ Ἐκκλησία ἐκ τῆς καταλαβοῦσης αὐτὴν νάρκης, καὶ ν' ἀποδοθῇ μετὰ δραστηριότητος τὸ μὲν εἰς τὴν ἐκούλωσιν τῶν ἀπὸ τοῦ πολέμου τραυμάτων, τὸ δὲ εἰς τὴν κατὰ τὸ δυνατόν πρόληψιν παρομοίων περιπετειῶν τῆς ἀνθρωπότητος. Ὡς τὸ σπουδαιότερον δὲ καὶ τὸ τελεφερωτέρον τῶν μέσων πρὸς ἐπίτευξιν τούτων τῶν ἀγαθῶν ὀρθῶς ἡ ἐκκλησιαστικὴ συνείδησις διέγνω τὴν διὰ κοινῶν συνεδρίων δρᾶσιν.

Τὸ μεγαλειότερον τῶν προβλημάτων τοῦ μέλλοντος, τὸ ἄπειρον ἔθεσαν ὁ πόλεμος πρὸ τῆς ἀνθρωπότητος, ὑπῆρξεν ἀναμφισβητήτως τὸ τῆς ἀποφυγῆς τῶν πολέμων, τὸ τῆς ἐξασφαλίσεως δήλον ὅτι ἔσον τὸ δυνατόν μακροχρονιωτέρας εἰρήνης. Ἐν τῇ ἐπιλύσει τοῦ προβλήματος τούτου φανερόν εἶνε ὅποια δρᾶσις ἀναλογεῖ εἰς τὴν ἐνεργητικὴν τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Ἐκκλησία ἤρχισε νὰ συναισθάνεται, ὅτι εἶνε

ἀνεπαρκὴς ἡ τυπικὴ κατὰ τὴν λατρείαν εὐχὴ καὶ σύστασις «εἰρήνην πᾶσι» καὶ ἡ ἀκαλῆ «ὕπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου» προσευχὴ, διότι ἵνα καὶ ἡ σύστασις καὶ ἡ αἰτησις καρποφορήσῃσι πρέπει νὰ κινήθῃ καὶ ἡ χεὶρ τῆς Ἐκκλησίας. Τῆς Ἐκκλησίας πρὸ παντός ἐργον εἶνε ἡ ῥύθμισις τῶν πρὸς ἀλλήλους σχέσεων τῶν ἀνθρώπων, εἴτε ὡς ἀτόμων, εἴτε ὡς κοινωنيῶν, εἴτε ὡς ἔθνων, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἀγάπης ὅταν δὲ ἡ ἀγάπη ἐξω βάλῃ τὸν πρὸς ἀλλήλους φόβον, δηλαδὴ ὅταν ἐκλίπῃ ἡ καχυποψία καὶ ἀντ' αὐτῆς ἐμπεδωθῇ ἡ ἀμοιβαία ἐμπιστοσύνη, τότε τὸ ἔδαφος εἶνε ὡς ἀριστα παρασκευασμένον διὰ τὴν βασιλείαν τῆς εἰρήνης. Πρὸς τοῦτο ἀκριβῶς συνέστη ὁ «Παγκόσμιος Σύνδεσμος τῆς προαγωγῆς διεθνούς φιλίας τῶν λαῶν διὰ τῶν Ἐκκλησιῶν», διότι αἱ Ἐκκλησίαι πρὸ παντός ἐνδείκνυνται νὰ ζυμώσιν ἐν τοῖς ἔθνεσι τὸ πνεῦμα τῶν φιλίῶν σχέσεων.

Ἄλλ' εὐχὴ τῆς εἰρήνης μόνον τὸ πρόβλημα ἐτέθη πρὸ τῆς μεταπολεμικῆς ἀνθρωπότητος. Ὁ προκληθεὶς ὑπὸ τοῦ πολέμου σάλος ἐνεφάνισεν καὶ ἄλλα ζητήματα σπουδαιότατα, τούτων δ' ἡ λύσις, κυρίως εἰπεῖν, θὰ συνετέλει τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἐξασφάλισιν καὶ τὸ κράτος τῆς εἰρήνης. Τὰ οἰκονομικὰ καὶ τὰ βιομηχανικὰ προβλήματα ἐνεφανίσθησαν ὑπὸ νέας μορφῆς, ὀξύτερα ἀπέδησαν τὰ κοινωνικὰ καὶ τὰ ἠθικὰ προβλήματα, ἡ χριστιανικὴ ἐκπαίδευσις καὶ ἀγωγή συντονωτέραν προὐκάλεσε προσοχὴν, κ.ο.κ. Ἄλλ' εἰς ποῖον ἀνήκει περισσότερο ὁ λόγος καὶ ἐπὶ τούτων τῶν ζητημάτων, ἂν μὴ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἡ ὅποια, τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ αὐτῆς Δομητόρος συνειδυῖα καὶ τοῦτο εἰς τὸν πρακτικὸν βίον κεκλημένη νὰ ἐφαρμόσῃ, τὰ μάλιστα δύναται νὰ συντελέσῃ διὰ τῆς ἐνεργοῦ αὐτῆς συμβολῆς εἰς τὴν ἔσον τὸ δυνατόν ἱκανοποιητικωτέραν τῶν λύσιν; Καὶ ἰδοὺ ἐκ τῆς συναισθήσεως ταύτης προκύψουσα ἡ Παγκόσμιος ἐν Στοκχόλμῃ Συνέλευσις περὶ τοῦ Πρακτικοῦ Χριστιανισμοῦ («Life and Work»), ἣτις ἐξήτασε τὸ πῶς αἱ Χριστιανικαὶ Ἐκκλησίαι δύναται νὰ ἐργασθῶσι πρὸς λύσιν τούτων καὶ τῶν τοιοῦτων προβλημάτων.

Ἄν πρέπει νὰ εἰμεθα ἀνυπέμονοι ἀπαιτοῦντες ἅμα ἀποτελέσματα ἀπὸ τῶν τοιοῦτων συνεδρίων. Τὸ ἀνθρώπινον φάσμα ζυμοῦται βραδύτατα· τὸ σπουδαῖον εἶνε ὅτι ζύμωσις γίνεται, τοῦτο δὲ εἶνέ τι μέγα ἐν οὐσίᾳ πρὸς τὸ προπολεμικὸν παρελθόν, καθ'

δ οὐδὲ μία οὐδὲ μὲθεν ἐσημειώτο δράσις ἐν τῷ ἐκκλησιαστικῷ ὀργανισμῷ ἢ ἀνὰ τὸν κόσμον Χριστιανικῆ Ἐκκλησίας σήμερον δρᾶ, τὸ γεγονός δὲ, διὰ αἰ πρὸ τοῦ πολέμου ἀγνοοῦμαι ἀλλήλας—ἢ καὶ δυσμενῶς ἀλληλεὐποβλεπόμεναι—ἐτερέδοξεοι χριστιανικαὶ Ἐκκλησίαι καὶ κοινότητες εἰδέθησαν νὰ συνέρχωνται ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ νὰ συμβάλλωσιν ἀπὸ κοινοῦ τὴν κείραν των πρὸς ἑνιαίον σκοπόν, διὰ νὰ παράσχουν εἴηλα δὴ εἰς τὸν ἀγωνιῶντα καὶ στεναχωρούμενον κόσμον τὴν χριστιανικὴν ἀνακούφισιν, τὸ γεγονός ἐστὶ ἐπὶ τὸ οὐτὸ πᾶσαι αἱ τῶσιν διαφωνοῦσαι πρὸς ἀλλήλας χριστιανικαὶ διακλαδῶσες συνομολογοῦν μίαν ἐχυρὰν νοσταλγίαν πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν ἀρχῶν τῆς χριστιανικῆς πίστεως εἰς τὴν πράξιν καὶ ἐτι πρὸς τοῦτο κεντραρίζουν κοινὰ συνᾶδρια, ἤτοι εἶδος συνόδων μὲ κοινὸν πρόγραμμα κοινωρικῆς καὶ θρησκευτικῆς δραστηριότητος, καὶ μόνον τοῦτο, λέγομεν, τὸ γεγονός, δέν νὰ χαιρετισθῆ ὡς δημιουργίαν νέας ἐποχῆς ἐν τῇ συγχρόνῳ τοῦ Χριστιανισμοῦ ἱστορίᾳ.

Εἰς τὴν χριστιανικὴν ταύτην ἀμφικτυονίαν μετέχει καὶ ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία. Ὅχι δὲ μόνον μετέχει, ἀλλὰ καὶ καταλαμβάνει τὴν πρέπουσαν αὐτῇ θέσιν. Δὲν εἶνε μικρὴν, διὰ ὑπὸ τοῦ σημήνου τῶν τῶσιν διισταμένων πρὸς ἀλλήλας προτεσταντικῶν κοινοτήτων καὶ ἡ ἀναγνωρίζεται ἢ προσδυσγενῆς αὐτῆς ἀποστολικότης καὶ ὁ προστὴν ἀπονέματι πρὸς αὐτὴν σιδαμός. Ἡ πρὸ τοῦ πολέμου ἡγενημένη, σήμερον οὐ μόνον πανταχοῦ καὶ καλῶς ἐγνώσθη, ἀλλὰ καὶ ἐτιμήθη καὶ ἐφ.δρα τιμᾶται, ἐν δὲ τοῖς θρησκευτικοῖς προτεσταντικαῖς φάλλοις ἐξαιρεται μετ' ἀδελφίας τὸ γεγονός, διὰ τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ἐν αὐτῇ τῇ ἀκμῇ τῶν δοκιμασιῶν τῆς καὶ τὸ σῶμά της πλήρης τραυμάτων ἔχουσα, δέν ὀκνεῖ νὰ συμβάλλῃ διὰ τῆς πολιᾶς τῆς κείρας εἰς τὸ ἔργον τῆς ἐφαρμογῆς τῶν χριστιανικῶν ἀρχῶν εἰς ἐπικράτησιν τῆς θαλάς βασιλείας ἐπὶ τῆς γῆς, τέως δὲ νομιζομένη ἀποκλειστικῶς τυπμανικῆ καὶ ἀσυγχρόνιστος πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς ζωῆς, αἴφνης γινώσεται ὡς ζῶσα καὶ πρὸς ζωὴν ὀργῶσα καὶ τὸν Χριστιανισμὸν ὡς ζῶντα ζηλοῦσα.

Ἐκ τούτων δηλον καθίσταται, ἐτι δέον μετὰ προσοχῆς νὰ παρακολουθῆται ἡ κίνησις αὕτη καὶ μετὰ σιτοργῆς νὰ περιβάλληται ἢ πρὸς δρᾶσιν ὀρμητὴ αὕτη τῆς μεταπολεμικῆς Ἐκκλησίας. Οὐδὲ μία ἐέργεια ἐν τῷ κόσμῳ χάνεται, πολλῶν ὀλιγώτερον ἐέργεια τῶσιν ἀγαθῇ ἔχουσα τὴν ἀφ.τηρίαν καὶ τῶσιν ὀψηλοῦς τῆς σιτοπούς. Κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον οἰκονομεῖται θεοδῶς μὲν, ἀλλ' ἀσφαλῶς ἢ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, πάντες δ' ἔχομεν καθῆκον νὰ υποδοθηθῶμεν, ἕκαστος εἰς τὸν κόλον τοῦ, τῆς κοινῆς προσπάθειας ταύτης τῶν ἀνὰ τὸν κόσμον χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν.

Ἡ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΡΑΚΤΙΚΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ

Καθ' ἃ εἶχε προεγγεσθῆ, συνηλθεν ἐν Στοουχόλμῳ διὰ τὴν προεδρίαν τοῦ Σερ. Ἀρχιεπισκόπου Σουητίας Söderblom ἀπὸ τῆς 19ης μέχρι τῆς 29ης καραλθ. Αὐγούστου ἡ «Παγκόσμιος Συνδιάσκεψις περὶ τοῦ πρακτικοῦ Χριστιανισμοῦ» («Life and Work») Εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν ταύτην, τῆς ὁποίας τὴν ἑναρξιν ἐκήρυξεν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Σουηδίας, ἐξαιρετικῶν ὑπὲρ τοῦ ἔργου αὐτῆς ἐπιπέδους διαφίρον, παρεκλήθησαν ἀντιπρόσωποι 31 ὁμομάτων, προερχόμενοι ἐκ 37 χωρῶν καὶ ἐμελέτησαν ἀπὸ κοινοῦ τὰ σύγχρονα κοινωνικὰ προβλήματα καὶ τὴν ἑναρξιν αὐτῶν ὑπὸ τῆς Χριστιανιστικῆς τηρητικῆς στάσεως. Τὰς ἐργασίας αὐτῆς παρεκολούθησε καὶ ὁ ἄοιδμος Ἀλαξανδρεὺς Πατριάρχης Φώτιος, εἰς τὸν ὅποιον ἀπενεμήθησαν τιμαὶ ἐξαιρετικαὶ παρὰ τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, καὶ τοῦ Κλήρου τῆς Σουηδίας, εἰς τῆς ἐκπεσλήθησαν τῆς παρουσίας αὐτοῦ ἵνα διαδηλώσῃ τὸν πρὸς τὴν Ὀρθόδοξον καὶ τὸν Ἑλληνοισμὸν ἠθεμασμένον τοῦ σουηδικοῦ ἔθνους.

Τὴν Συνδιάσκεψιν ἀπησχέλησαν τὰ θέματα :

- 1) Ἡ Ἐκκλησία καὶ τὰ κοινωνικὰ καὶ βιομηχανικὰ προβλήματα (Τὸ χριστιανικὸν πνεῦμα τῆς ἀδελφότητος καὶ τὸ κοινωνικὸν πρόβλημα.—Ὁ ἄνθρωπος καὶ ἡ ἰδιοκτησία.—Τὰ καθῆκον τῶν Χριστιανῶν καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐν σχέσει πρὸς τὴν συνεργασίαν ἐν τῇ βιομηχανικῇ ζωῇ.—Ἡ φιλοanthropicὴ δρᾶσις τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὸ κοινωνικὸν πρόβλημα.—Τὰ καθῆκον τῶν Χριστιανῶν καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐν σχέσει πρὸς τὴν συνεργασίαν ἐν τῇ οἰκονομικῇ ζωῇ.—Ὁ παῖς καὶ ὁ ἔφηβος ἐν τῇ βιομηχανίᾳ).
- 2) Ἡ Ἐκκλησία καὶ τὰ ἠθικὰ καὶ κοινωνικὰ προβλήματα (Ἐπαγγελμα καὶ Ἐπιστήμη.—Οἰκογένεια καὶ κατοικία.—Ἡ νεολαία.—Σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο φύλων.—Θεραπεία τοῦ ἐγκλήματος.—Τὸ πρόβλημα τοῦ ἀλκοολισμοῦ.—Τὸ σχολεῖον καὶ διασκέδασις)
- 3) Ἡ Ἐκκλησία καὶ αἱ διεθνεῖς σχέσεις (Ὁ παγκόσμιος χαρακτήρ τῆς Ἐκκλησίας.—Ἡ Ἐκκλησία καὶ τὰ ἔθνη.—Τὸ καθῆκον τῆς Ἐκκλησίας νὰ διδάσκη τὴν συναδελφικότητα.—Τὸ πρόβλημα τῶν φυλῶν.—Ἡ δρᾶσις τῆς Ἐκκλησίας περὶ εἰρήνης καὶ κατὰ τοῦ πολέμου.—Τὸ ἔργον τῆς διεθνούς φιλίας ὑπὸ τῶν Ἐκκλησιῶν.—Τὸ καθῆκον τοῦ χριστιανοῦ πρὸς τὸ ἔθνος καὶ τὴν Πολιτείαν.—Ἡ εἰρήνη διὰ τῆς δικαιοσύνης.—Ἡ Χριστιανικὴ ἀγάπη διαλλακτικὴ δύναμις μεταξὺ τῶν λαῶν).
- 4) Ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ χριστιανικὴ ἀνατροφή.—Ἐκπαίδευσις πρὸς δελιόνα συνειδήσιν Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως.—Σχολικὰ βιβλία.
- 5) Ἡ συνεργασία τῶν Ἐκκλησιῶν.

Ἡ Συνδιάσκεψις τὰ πορίσματα τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς ἀπηύθυνεν ἐν εἰδει Ἐκκλησίας πρὸς τὸν Χριστιανικὸν κόσμον ἐκφράζουσα τὴν πεποίθησιν, ὅτι, ἀφιεμένων κατὰ μέρος τῶν δογματικῶν, λειτουργικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων, ὑπάρχει ἀπόλυτος ἡ ἀνάγκη τῆς ἐνιαιίας καὶ ὀργανωμένης δράσεως ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς πρακτικῆς ζωῆς. «Ἡ ἀξία τῶν ἀξιών» — λέγει ἡ Ἐκκλησις αὕτη — εἶναι ἡ ψυχὴ καὶ τὸ πρῶτον καθήκον μας εἶναι ἡ σωτηρία. Ἐν ὀνόματι τοῦ Ἐθαγγελίου διαπιστώσαμεν ὅτι εἰς τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα πρέπει πρὸ παντὸς νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν τὸ γανικὸν συμφέρον. Τὰ ἠθικὰ καὶ τὰ κοινωνικὰ προβλήματα τῆς σήμερον δὲν λύονται εὐκόλως ὑπὸ ἀτομικῶν προσπαθειῶν. Εἶνε ἀνάγκη αὐτῇ ἡ κοινωνία ν' ἀναλάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν... Διαπιστώσαμεν τὸν παγκόσμιον χαρακτήρα τῆς Ἐκκλησίας... Ἐξητάσαμεν τὸ ζήτημα τῶν φυλῶν... Θεωροῦμεν καθήκον τῶν Ἐκκλησιῶν νὰ ἐκφράσῃ μεθ' ἡμῶν τὴν πρὸς τὸν πόλεμον φρίκην τῶν καὶ νὰ διαδιδιχῶσιν, ὅτι ὁ πόλεμος εἶναι τελειῶς ἀκατάλληλος ὅπως κανονίζῃ τὰς διεθνεῖς διαφορὰς.. Ἀναγνωρίζομεν τὴν ἀνάγκην τῆς ἀγωγῆς: πρῶτον ἀγωγῆς τοῦ ἀτόμου ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, ἔπειτα ἀγωγῆς αὐτῶν τούτων τῶν Ἐκκλησιῶν διὰ τῆς μελέτης, τῆς συζητήσεως, τῆς προσευχῆς... Προσκαλοῦνται οἱ ἀπανταχοῦ Χριστιανοὶ ὅπως μετάρχωσιν ἐνεργῶς εἰς τὰς προσπάθειαι, τὰς ὁποίας ἡ Συνδιάσκεψις ἀντεπροσώπησε καὶ ἰδιαίτερος καλεῖται ἡ Ἱερολόγος νεολαία ἔθλου τοῦ κόσμου ἐπὶ τῆς ὁποίας ὑπολογίζε: ἡ Ἐκκλησία, θεωρεῖται ὅ ἄναγκαίαι καὶ ἡ συνδρομὴ τῶν διδασκάλων καὶ τῶν ἐπιστημόνων διὰ τὴν ἐπιλύσιν τῶν διαφορῶν προβλημάτων. Καὶ ἐν τέλει ἐκφράζεται ἡ συμπάθεια τῶν Ἐκκλησιῶν πρὸς τὸν ἐργατικὸν κόσμον καὶ ἡ θερμὴ ἐπιθυμία ὅπως «ἐξαλειφθῇ πᾶσα ἀφορμὴ ἀπομακρύνουσα τόσους ἀνθρώπους ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας».

Ἡ συνέχισις τοῦ ἔργου τῆς Συνδιασκέψω: ἀνετίθη εἰς ἐπιτροπὴν ἐξ 67 μελῶν καὶ εἰς δεκάεπτα μελῆ προπαρασκευαστικῆν ἐπιτροπὴν τῶν ἑποίων μέχρι τέλους 1925 θὰ προεδρεύουσιν ὁ ἀρχιεπίσκοπος Σουηδίας σὲδ Södeblom καὶ ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Winchelter

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΕΛΛΗΝΑΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ

Ἀπὸ τοῦ μεγάλου πολέμου καὶ ἐντεῶθεν τὸ ἀεροπλάνον ἀπεδείχθη τὸ τελειότερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον τῶν ὀπλων. Ἐπιτοτε κατέστη γενικὴ πεποιθῆσις, ὅτι ὁ ἔχων τὸν ἰσχυρότερον ἀεροπορικὸν στόλον δύναται νὰ ὑπολογίζῃ ἐπὶ τὴν νίκην κατὰ παντὸς ἔχθρου. Ὁστραῶντας ὁπὸ τὴν ἐσποφιν ταύτην. Διὰ τοῦτο δὲ ὅλα τὰ κράτη καταβάλλουν τὴν σήμερον πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς

ἀπόκτησιν τοιοῦτων στόλων ἀξιομάχων, τὰ μὲν μικρότερα ἐξ ἑκατοντάδων, τὰ δὲ μεγαλειτέρα ἐκ χιλιάδων καὶ μοριάδων ἀεροπλάνων. Ἐκ τῶν γιγαντικῶν μας κρατῶν παρατηροῦμεν ἐναερίους στόλους ἢ μὲν Τουρκία ἐξ 600, ἢ δὲ Σερβία ἐξ 800 ἰεροπλάνων.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπιβάλλεται νὰ μὴ ὑπολειφθῇ τῶν γειτόνων τῆς ἐν τῇ τοιαύτῃ προσπάθειᾳ., Ἄνευ ἀξιόμαχου ἀεροπορικῶς στόλου θὰ ἦτο ματαία ὄλωσις ἢ νὸν ἐτησία δαπάνη διεκατομμυρίων διὰ τὰ σκελεμικὰ τῆς ὑποοργείας, θὰ διέτρεχε δὲ αὐτὴ τὸν ἔσχατον τῶν κινδύνων, ἐὰν εὐρίσκατο ποτε εἰς τὴν ἀνάγκην ν' ἀκουσθῇ κατ' ἐχθροῦ, ἔχοντες ὑπερπλίαν ἐναερίων. Διότι εὗτος θὰ ἐξοπέλωι κατ' αὐτῆς, ἅμα τῇ διακοπῇ τῶν σχέσεων, σήμητι ἀεροπλάνων, διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἐδομῶντο τὰς πόλεις καὶ τὰς κόμας τῆς, τοὺς λιμένας, τοὺς κόμβους τῆς συγκοινωνίας, τὰς ἀποθήκας καὶ συγκλητῶσις τοῦ στρατοῦ τῆς καὶ θὰ ἐνάσπειρε τὸν πόλεμον εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαόν. Τὸν τοιοῦτον κίνδυνον θ' ἀπέφευγεν ἡ Ἑλλάς, ἐὰν παρεσκεύαζε καὶ αὐτὴ ἀξιόμαχον ἀεροπορικὸν στόλον, διὰ τοῦ ὁποίου καὶ μόνοις θὰ ἠδύνατο νὰ καταστήσῃ μὲν σεβαστὰ τὰ δικαιὰ τῆς, ν' ἀποκρούσῃ δὲ ἀποτελεσματικῶς πᾶσαν ἄδικον κτθ' ἐσότης ἐπιθεσίαν.

Οἱ Ἕλληνας εἶνε φόβει ἐπιτήδειοι διὰ τὴν ἀεροπορίαν, πρῶτοι αὐτοὶ ἀποπεραθέντες τὴν κατὰκτησιν τοῦ αἰθέρος διὰ τοῦ Ἰάκρου καὶ διακριθέντες ἤδη κατὰ τὸν μέγαν πόλεμον καὶ μετ' αὐτόν, ὡς ἀεροπόροι, καὶ κινήσαντες, ὡς τοιοῦτοι, τὸν θαυμασμὸν τῶν Ἀγγλῶν καὶ Γαλλῶν ἀεροπόρων, ὡς ὁ Μωραϊτίνης καὶ ἄλλοι ὄχι ὀλίγοι. Ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἰσχυροῦ ἐναερίου στόλου καὶ διὰ τὴν σύνταξιν καὶ ἐνδελεχῆ ἐκπαίδευσιν καὶ προπόνησιν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ χρειάζεται ἡ Ἑλλάς ἑκατοντάδας ὄλων ἐκατομμυρίων, διὰ τὰ ὁποία δὲν εἶναι τόσον εὐκόλον ὅσον φαντάζονται τινες, νὰ προσφύγῃ αὐτὴ εἰς νέαν φορολογικὴν ἐπιβάρυνσιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Τὰ μέχρι ταῦδε ἐπιβληθέντα εἰς αὐτόν φορολογικὰ βάρη ἔχουν φθάσῃ ἤδη εἰς τὸ ἀπροχώρητον διότι αὐτὰ, ἐπιπίπτοντα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἰς ἀντικείμενα πρώτης ἀνάγκης, συνατέλεσαν κατὰ πρῶτον καὶ κύριον λόγον εἰς τὴν σημερινὴν ἀκρίθειαν τῆς ζωῆς, ἀξάνόμενα δ' εἰ μᾶλλον θὰ καθίζτων τὸν ἐν Ἑλλάδι ὄνον αὐτόχρημα ἀτίωτον.

Ὡς ἐκ τούτου ἀπεφασίσθη νὰ γίνῃ προσφυγὴ εἰς ἄλλους πόρους: τῶν ὁποίων ἢ διαχείρησις ν' ἀνατεθῇ εἰς τὸν ἐπὶ ταῦτα συσταθέντα ἀυτόνομον ὀργανισμὸν τῆς «Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης», ὅστις τὸ προῖον αὐτῶν θὰ διαθέτῃ ἀποκλειστικῶς ὑπὲρ τοῦ ἀεροπορικῶς μας στόλου. Εἰς τῶν πόρων τούτων εἶνε καὶ οἱ ἔρανοι, ὑπὲρ ὧν ἀπευθύνομεν ἡμεῖς σήμερον ἐξ ὀνόματος τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος αὐτενόμου ὀργανισμοῦ Ἐκκλησίαν πρὸς πάντας τοὺς

Ἕλληνας, ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι διὰ τὴν ἔποψιν ταύτην δὲν θὰ φανῶσιν αὐτοὶ κατώτεροι τῶν Τούρκων, τῶν ὀπιοίων οἱ ἄρανοι, ἀνελεθόντες ἤδη εἰς 2.700.000 λίρας Τουρκίας, θὰ ὑπερβῶσι μέγρι τέλους, ὡς ὑπολογίζονται, τὰ 6.000.000 προθυμοποιημένων πολλῶν νομῶν καὶ πόλεων ἀετῆς νὰ καταβάλωσιν ἄλόκληρον τὸ ἀντίμον ἀεροπλάνων, φερόντων τὸ ὄνομά των.

Ἀποτεινόμεθα δὲ πρὸς πάντας τοὺς Ἕλληνας τοὺς ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν τῇ διασπορᾷ, ἐπιμελούμενοι τὸν ἔργον τῶν εὐπόρων ἐκ τοῦ περισσεύματός των, καὶ τῶν ἀπορωτέρων ἐκ τοῦ ὑστερήματός των. Ἀποτεινόμεθα πρὸ παντὸς πρὸς τοὺς νομοὺς καὶ τὰς πόλεις ἡμῶν, ἵνα προθυμοποιηθῶσι καὶ αὐτοὶ νὰ ἐφοδιάσωσι τὸν ἀεροπορικὸν μας σκόλον μὲ ἀεροπλάνη φέροντα τὸ ὄνομά των. Ἀποτεινόμεθα πρὸς τοὺς μενέλλους οἰκονομικοὺς μας δογανισμοὺς, πρὸς τὰς τραπεζάς, ὧν τινες παρέσχον ἤδη ἀθρομήτως τὸν πρῶτον ἔρπον τῶν, πρὸς τὰς ἐταιρείας, πρὸς τὰ ἐμπορικὰ καὶ βιομηχανικὰ ἐπιμελητήρια καὶ τοὺς ἐμπορικοὺς σολλόγους.

Οἱ ὀργανισμοὶ αὐτοὶ ὀφείλουσι νὰ προσάχωσι τὸ καλὸν παράδειγμα καὶ εἰς πάντας τοὺς ἄλλους σολλόγους καὶ τὰ σωματεία, ἡμῶν, προσάτι εἰς πάντας τοὺς Ἕλληνας διότι αὐτοὶ εἶναι εἰς θέσιν ὑπὲρ πάντας ταύτους νὰ προσάχωσι τὴν συνδρομὴν των ὑπὲρ τῆς ἀεροπορικῆς ἀμύνης, ἣτις αὐτῶν τὰ μεγάλα συμφέροντα ἔχει νὰ προστατεύσῃ πρὸ πάντων.

Ἀποτεινόμεθα τέλος πρὸς πάντας τοὺς ἐν Ἑλλάδι, διότι πάντων αὐτῶν ἡ ζωὴ καὶ ἡ περιουσία διατρέχει κίνδυνον, ἐὰν δὲν εἴμεθα εἰς θέσιν ν' ἀποκρούσωμεν ἀποτελεσματικῶς ἐναερίον τινα ἐπίθεσιν. Ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι καὶ διὰ τοὺς ἐν τῇ διασπορᾷ Ἕλληνας εἶνε ζήτημα ἔθνικῆς φιλοτιμίας νὰ καταβῶσιν τὸν ἔρπον τῶν ὑπὲρ τῆς ἀεροπορικῆς ἀμύνης, διὰ τῆς ὁποίας ἡ Ἑλλὰς εὐθένα ἀπειλεῖ, εὐθένα προκολεῖ, ἀλλ' ἐπιθυμεῖ μόνον νὰ καταστήτῃ σοβαρὰ τὰ δικαιὰ της καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ ἑαυτὴν κατὰ πάσης ἀδικου ἐπιθέσεως. Ἀπαξίαντες οἱ Ἕλληνας ἔχουσι καθήκον νὰ διατηρήσωσιν εὐτω πως τὸ παρρηκάρησεν εἰδικὸν τῆς φιλοκαταίας των.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ὀκτωβρίου 1925.

Ἐξ ὀνόματος τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς
τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης
Ὁ πρόεδρος αὐτῆς
ΛΘΑΝ. ΕΥΤΑΞΙΑΣ

ΟΜΙΛΗΤΙΚΟΝ ΣΧΕΔΙΑΣΜΑ

Περὶ Θανάτου

Κυριακὴ Ζ' Λουκᾶ—8 Νοεμβρίου (Τῶν Ταξιαρχῶν).

«Ἐκλαίον δὲ πάντες καὶ ἐκόιτοτο αὐτῆν. Ὁ δὲ εἶπε· Μὴ κλαίετε· οὐκ ἀπέθανεν ἀλλὰ καθεύδει». (Λουκ. 8· 52-53)

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.—Θρηνησόμεν καὶ ὀδορῶμεθα ἐπὶ τῇ στερήσει φιλετάτων ἡμεῶν, καὶ ἐπὶ τῇ προβλέψει δὲ ὅτι καὶ ἡμεῖς ἐναμείναι ὁ τάφος ὑπορρησιάζομεθα τὸν θάνατον ὡς ἀπαίσιον φάσμα. Ἀλλὰ προσέρχεται ἀπὸ γε ὁ τόσος φόβος καὶ ἡ λύπη ἐκ τῆς βιθίαις διαφωσίσεως τοῦ θανάτου; Καὶ ἐγενόμεθα δέβριοι ὅτι ὄντως ὁ θάνατος δέσιν νὰ εἶναι πηγὴ κοπιῶν καὶ κλαυθμῶν; Δροτοχῶς ἢ παρατήρησις τῶν πραγμάτων δευκνέει, ὅτι ἡ λύπη καὶ ὁ φόβος συνδέονται μάλλον πρὸς τὸν ἀποχωρισμὸν ἀπὸ τῶν ἡδονῶν καὶ τέρψεων τοῦ παρόντος βίου, ἀπὸ τῶν συμφερόντων καὶ τῶν πόθων ἡμῶν ἢ καὶ ὀφείλονται εἰς θρήνην τοῦ κάλλους καὶ τῆς νεαρᾶς ηλικίας, ὡς συνέβη καὶ εἰς τοῦ Ἰαίρου τὴν θυγατέρα. **ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ.**—**Α'** **Τ'** εἶναι διὰ τὸν χριστιανὸν ὁ θάνατος. **Β'** Ὁσείους πρέπει νὰ εὐρώσωι ἡμεῖς οἱ Ἀρχάγγελοι κατὰ τὴν ὄραν τοῦ θανάτου

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ—Τι εἶναι ὁ θάνατος.

1.—Ὁ θάνατος εἶναι παντοεινὸς ἀποχωρισμὸς ἀπὸ τὰ ἐφήμερα πράγματα, ἀπὸ τὰ πλοῦτη τοῦ κόσμου, ἀπὸ τὰς τιμὰς καὶ τὰ ἀξιώματα, τὰς ἀπολαύσεις, τὰς θλίψεις, ἀπὸ τὰ πάθη, θὰ τὸ ἐνοήσωσιν οἱ φιλόδοιοι;

2.—Εἶναι κρισωρινὸς ἀποχωρισμὸς τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος. Τὸ σῶμα παραδίδεται εἰς θάνατον, ὅχι ὅμως καὶ ἡ ψυχὴ ἢ ἄδλος, ὡς οἱ χιλιεσταὶ φρονοῦσιν, ὡς οὐ ἔβδη καὶ πάλιν ἡ ὄρα, ὅτε ἐκ τοῦ θένου ἐξεγερόμενον, κατὰ τὴν δευτέραν Παρουσίαν, ἐνωθῆ καὶ πάλιν πρὸς κρῖσιν μετὰ τῆς μεθ' ἧς ἐξῆς ψυχῆς.—Διὰ τὸ οἱ κοπιτοί, ἀφοῦ οἱ προσηλαὶ ἡμῶν δὲν ἐξσημεθευσθησαν; Καὶ δὲν εἶναι εὐεργεσία, ἕξις τῆς θείας σφίρας καὶ ἀγαθήτης, ἢ ἀνέκασσις αὐτῆ ἀπὸ τῶν μύχων τοῦ βίου; καὶ ἢ ἀναρροθὴ τοῦ θριάμβου τοῦ δικαίου;

3.—Εἶναι ἀγνώτιστος διαρισμὸς καὶ ἀγνώτιστον ἐλαίβιον συναντήσεως ἀποχωρισμὸς ἀπὸ τῶν προσφιλέων ἡμεῶν προσώπων. Ὅτι πάντες διὰ τοῦ θανάτου εἰσεργάζομεθα εἰς τὴν αἰωνιότητα, αἰωνιότητα εὐτοχῶς οἱ μὲν αἰωνιότητα εὐτοχῶς οἱ δὲ, ταῦτα εἶναι βίβραρον. Ἀλλ' εἶναι ὅμως ἰδέχαιον, ἂν πάντες θὰ ἀξιώσωμεν, καὶ ἂν θὰ πῶχ' ἡμεῖς νὰ ἀνανηθώμεν ἀλλήλους ἐν τῇ αἰωνιότητι. Τις πατέρθ θὰ τῶχ'ετο νὰ εἶναι ἐν τῇ αἰωνιότητι μετὰ κακοῦργου οἰοῦ;—Ἐνοήσωμεν, ὅτι κατ' ἡμῶν ἐξερτάται νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν αἰωνίαν μετὰ τῶν προσφιλέων ἡμῶν εὐτοχῆ σαζώων; Καὶ θὰ ἐχόνοντο ἀδικίαι

τάσα δάκρυα, ἃν ἐζώμεν ἐν Κορίνθῳ, ἵνα καὶ εἰς τὸν Κόρινθον ποραδῶσμεν τὰς ἡμετέρας φυχάς ;

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.—'Οποῖοι νὰ εὐρεθῶμεν ἐν ὧρῳ τοῦ θανάτου.

Διὰ τοὺς σήμερον ἐσραζομένους Ἀρχαγγέλους Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ, αἵτινες καὶ θὰ ἐκτελέσωσι τὰ ἱερὰ ἀδελφῶν χρέη κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ἡμετέρου θανάτου δὲν ὑπάρχει τιμὴ προσφορωτέρα καὶ εὐχαρίστησις πραγματικωτέρα ἀπὸ τοῦ νὰ εὐρωσιν ἡμᾶς ἐτοίμους κατὰ τὴν ὥραν τοῦ θανάτου, εἴτε ἔλθῃ αὕτη ἐπὶ τῆς κλίνης, εἴτε ἔλθῃ εἰς τὸ κρεῖον τῆς μάχης, εἰς τὴν θάλασσαν ἢ εἰς τὸν ἄερα.

Πρέπει νὰ εὐρωσιν ἡμᾶς·

1.—'Εχοντας διατεταγμένα τὰ τὸ οἶκου καὶ τῆς περιουσίας ἡμῶν κατὰ τὸ θεῖον θέλημα·

2.—Μετανοήσαντας καὶ μὴ δοῦλους τῆς ὕλης·

3.—'Εχοντας συγκεχωρημένους τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν·

4.—Κοινωνήσαντας τῶν Ἀχράντων Μοστηρίων καὶ ἐξομολογηθέντας.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.—'Αρχάγγελοι τοῦ Χριστοῦ καὶ Ταξίαρχοι τῶν Ἄνω Δυνάμεων ὑπὸ τὸ βέρος τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν κόπτοντες, ἐν ἡμέρῳ τῶν κλικτανῶν τοῦ μεσσηροῦ δαίμονος τὴν ζωὴν ταύτην ὀδεύοντες, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, ἡμεῖς οἱ ἀναξιοί, ἵνα διὰ τῶν θεήσεών Σας πρὸς τὸν Οὐράνιον τῆς ζωῆς ἡμῶν Κυβερνήτην προφιλότετης ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἀνέμων τοῦ αἰῶνος τούτου καὶ σβήρῃτε ἡμᾶς ὑπὸ τὴν σκέπη τῶν πτερύγων Σας εἰς τοῦ Χριστοῦ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν καρδίαν . . .

E. I. K.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΝ

§§ **Η** «**Ἑκκλησία**» ἀγωνιζομένη ὁση αὐτὴ δύναμις ὑπὲρ τῆς ἠθικῆς τῆς κοινωνίας ἐξυγιάνσεως, μετ' ἄκρας εὐχαριστήσεως ἐξαίρει καὶ αὕτη τὸ ἀξίωση-μείωτον ὄντως γεγονός, ὅτι ἀπὸ μακροῦ τὸ ἀστυνομικὸν τοῦ Πειραιῶς δελτίον παραμένει λευκόν. Ὁ τοῦ δελτίου λευκότης αὕτη σημαίνει τοῦτο τὸ πολυσήμαντον: ὅτι ἐν τῇ πρώτῃ τῆς Ἑλλάδος λιμενικῆ πόλει τῆς κατ' ἐξοχὴν πολυδαίδαλου κινήσεως παντοδαπῶν καὶ πολυμόρφων στοιχείων, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὰ κακοποιῶν ἢ καὶ τὰ ἀπλῶς ὑποπτα δὲν εἶνε τὰ σπάνια, κατορθοῦται ἢ τήρηται τῆς τάξεως, καὶ τῆς εὐλοσμίας, καὶ τῶν νόμων μετ' ἀκριβείας καὶ εὐσυνειδησίας, τιμώσης οὐδὲν ἴσχυον κράτος πεπολιτισμένον. Εἶνε λοιπὸν δυνατὴ ἡ εὐνομία καὶ ἡ πρὸς τὰ νόμιμα καθεστῶτα ἐν τῇ ἡμετέρῃ πατρίδι συμμόρφωσις, καὶ τελεσφοροῦσιν αἱ ὑπὸ τῶν αἰωνοῦσιν ὑπευθύνων γνωσθέναι ὑποδείξεις καὶ ἡ παντοῖα ἐπαγρύπνη-

σις ὅταν ἕκαστος συμμορφῶται πρὸς τὸ καθήκον του.

§§ **Δεόν** καὶ ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων νὰ τονισθῇ ἡ κολοσσιαία σημασία τῆς ἐν Λοκάρνῳ ἐπελευθούσης συμφωνίας μεταξὺ τῶν συμμάχων καὶ τῆς Γερμανίας ἐν τῇ ἀμοιβαίᾳ διὰ τῶν ὑπογραφῶν των κατακυρώσει τοῦ συμφώνου τῆς τοπικῆς ἐγγυητικῆς ἀσφαλείας. Ὁ παγκόσμιος τύπος ὁμοφώνως ἐξήρε τὸ γεγονός ὡς τὴν πρώτην μετὰ τὸ πέρας τοῦ μεγάλου πολέμου ἀληθῶς εἰρηνευτικὴν πράξιν, διὰ τῆς ὁποίας σημειοῦται ἡ ἀρχὴ τῆς ἐν εἰρήνῃ διαβιώσεως τῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης, ἣτις τόσοσ συνεταράχθη ἐκ τῆς τελευταίας ἀταστατώσεως, ἀλλὰ καὶ τόσοσ διὰ τὴν παγκόσμιον εἰρήνην καὶ πάλιν ἐνεκυμῶνει κινδύνους. Ἡ Θεὸς Πρόνοια, γνωρίζουσα, ὅτι δεύτερος παρόμοιος, ἢ μάλιστα καὶ φρικωδέστερος τοῦ πρώτου, παγκόσμιος πόλεμος θὰ ἐδοκίμαζε τὴν τόσοσ ἤδη ταλαιπωρηθεῖσαν ἀνθρωπότητα ὑπὲρ ὃ δύναται, ἀγαθὰ ἐλάλησεν εἰς τὰς καρδίας τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν ἀμφοτέρων τῶν δισταμένων καὶ καχυπόπτως πρὸς ἀλλήλας ἐχουσῶν μερίδων, οὕτω δ' ἠλόγησε τὰς προσπάθειάς των διὰ τοῦ ἀγαθοῦ κατανητήματος τῆς ὁμοφωνίας. Οὐδέποτε ἄλλοτε ὁ κόσμος ἔχει ἀνάγκην τοῦ συναισθήματος τῆς ἀσφαλοῦς εἰρήνης, ὅσον σήμερον, καὶ οὐδέποτε τόσοσ ἠσθάνθη ἀνακούφισιν, ὅσην μετὰ τὴν συσθήκην τοῦ Λοκάρνου.

§§ **Περιοδικὸν** αὐτοτιτλοφορούμενον «**Ἑλληνὶς**» κατὰ ἀντινομίαν μὲν τινα ἀπροσδόκητον, κατὰ συμμόρφωσιν δ' ὅμως πρὸς τὴν μεταπολεμικὴν—τέλος πάντων—πρόσδοκον, δι' εἰδικοῦ ἔρθρου «**κοινωνιολόγου**» τινὸς καθίσταται φορεὺς καὶ συνένοχος κηρύγματος κατὰ τῆς πολυτεχνίας. Μπολσεβικίζει λοιπὸν παρ' ἡμῖν καὶ τὸ θῆλυ γένος ἀσπαζόμενον τὴν «**ἐκτραπικὴν**» πολιτικὴν τοῦ συγχρόνου σοβητικοῦ παραδείσου, ἐν τῷ ὁποίῳ, τῆς ἐκτρέψεως ἐλευθέρως ἐπιτραπέισης ὑπὸ τοῦ νόμου, οἱ ἀνήλικοι θυγατέρες τῶν κομμουνιστῶν ἀναμένουσι καθ' ἐκατοντάδας τὴν σειράν των πρὸ τῶν ἱατρῶν. Τὰ τοιαῦτα ἄρθρα ὅμως πάντα λόγον ἔχομεν νὰ ἐκλαμβάνωμεν ὡς ἐπίδειξιν μᾶλλον θεωρητικοῦ συγχρονισμοῦ, ἢ ὡς ἐκφράζοντα πεποιθήσεις εἰλικρινεῖς. Διότι, ἄλλως, θὰ ἤξιούτο παρὰ τῶν τοιούτων κοινωνιολόγων καὶ τῶν ἐκδίδουσῶν τὴν «**Ἑλληνίδα**» «**Ἑλληνίδων**» νὰ στέρωσιν ὅπως βλέπωσι καὶ τὰς ἰδίας ἑαυτῶν θυγατέρας ἐφαρμοζούσας ἐφ' ἑαυτὰς τὰ ὑπὸ τῶν μπολσεβικικῶν νόμων ἐπιτρεπόμενα.

§§ **Κατ'** αὐτὰς ἀνέγνωμεν εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπου δηλώσειν ἐπιτρόπων ναοῦ τῆς πρωτεύουσας, δι' ἧς οὗτοι ἀναγγέλλοντες εἰς τὸ κοινὸν τὴν πανήγυριν αὐτοῦ, προσεκάλουν τοὺς φιλεόρτους πιστοὺς ὅπως

προσελθόντες εις τὸν ναὸν «τιμῆσαι» τὴν ἑορτὴν του. Οἱ κύριοι τῶν ναῶν ἐπίτροποι δίδον νὰ μάθωσιν, ὅτι ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ δὲν εἶνε κοσμικῆς πανηγύρεως τόπος, οὐδὲ «τιμᾶται» ὁ Θεὸς καὶ οἱ ἅγ.οι αὐτοῦ διὰ τῆς παρουσίας οἰωνόηποτε πιστῶν. Οἱ ἐπίτροποι τοῦ ναοῦ ὑποτίθεται, ὅτι ἐκλέγονται μεταξὺ τῶν «εὐσεβεστέρων» κατοίκων τῆς ἐνορίας, ὡς ἀνήκοντες δ' εἰς τὸν κατώτερον τῆς Ἐκκλησίας κλήρον εἶνε ὑποχρεωμένοι, αὐτοὶ πρὸ παντός, νὰ γνωρίζωσιν, ὅτι ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ δὲν εἶνε αἴθουσα συγκαντώσεων, διὰ τὰς ὁποίας διανέμονται προσκλήσεις, καὶ δευ., πρῶτιστα πάντων, ἀγιάζονται διὰ τῶν ἐν αὐτῷ τελουμένων μυστηρίων ὅσοι φιλέοργοι εὐλαβῶς εἰς αὐτὸν προσέρχονται. Μόνον τῶν ἐμποροπανηγύρεων γίνεται διαφήμισις, κατ' αὐτὰς δὲ καὶ τὰς τοιαύτας γίνονται προσελήσεις καὶ τιμῶσιν οἱ προσκαλούμενοι καὶ διὰ τῆς παρουσίας των καὶ διὰ τοῦ βαλαντίου των.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Δ. Ι. Σύνοδος συνήλθεν εἰς συνεδρίαν τὴν παρελθούσαν Πέμπτην, ἐπιληφθεῖσα τὸ πρῶτον ἤδη καὶ δικαστικῶν ὑποθέσεων. Ἡ συνεδρία τῆς Δευτέρας ἐματαιώθη ἕνεκα τῆς βραδείας προσελεύσεως εἰς αὐτὴν τοῦ ἀνεκλήρωτοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρυσίας.

—Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας προσεκάλεσεν ἐπισήμως τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν, ὅπως παραστῆ κατὰ τὴν ἀνάρρησιν τοῦ Πατριάρχου Ρουμανίας, καθ' ἣν προσεκλήθησαν ἵνα παραστῶσι καὶ οἱ λοιποὶ Πρόεδροι τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος δὲν θὰ δυνήθῃ ν' ἀποσιᾶσθαι ἐξ Ἀθηνῶν καὶ συνεπῶς δὲν θὰ παραστῆ κατὰ τὴν ἐν λόγῳ ἑορτῇ τῆς Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας. Ἀπεφασίσθη δὲ ἐπὶ τῆς Δ. Ι. Συνόδου ὅπως ἀναταθῇ ἡ ἀντιπροσωπευσις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ. Πολύκερρον μέλος τῆς Συνόδου, ἐπὶ τούτῳ ἀπερχόμενον αὐρίον εἰς Ρουμανίαν.

—Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Τρίτης τὸ Ὑπουργεῖον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἀνέλαβε προσωρινῶς ὁ κ. Λ. Ρούφος Κανακέρης δηλώσας ὅτι ὑ' ἀσχοληθῆ, πρὸς τοῖς ἄλλοις, περὶ τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τοῦ Κλήρου. Μετὰ μεσημβρίαν τῆς Πέμπτης ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ οἱ Σεβ. Μητροπολίται Κορινθίας καὶ Κοθήρων ἐπισκεφθέντες τὸν νέον Ὑπουργὸν ὡμίλησαν μετ' αὐτοῦ καὶ περὶ τούτου καὶ περὶ ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων.

—Τῇ παρελθούσῃ Παρασκευῇ ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Ἰακώβου πρώτου Ἱεράρχου Ἱεροσολύμων ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐτέλεσεν ἐν τῷ ναῷ τῆς Ριζαρίου Σχολῆς, χάριν τῶν μαθητῶν αὐτῆς καὶ τῶν φοιτητῶν τῆς θεολογικῆς Σχολῆς τὴν θείαν Λειτουργίαν τοῦ ἁγ. Ἰακώβου.

—Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μονεμβασίας καὶ Ἀκαδημονος κ. Γερμανὸς ἐξέπεμψε μακρὰν ἐγκύκλιον πρὸς τὸν ἱερὸν Κλήρον καὶ τὸ πλήρωμα τῆς καθ' ἑαυτὸν Ἱ. Μητροπόλεως διαφωτιστικὴν ἐπὶ τῆς χιλιεστῆς προπαγάνδας καὶ παραινενικὴν εἰς ἀφοσίωσιν εἰς τὴν πατροπαράδοτον πίστιν καὶ ἀποφογὴν πάσης πρὸς τοὺς κακοδόξους αὐτῆς λυμεῶνας ἐσφαλῆς καὶ κοινωνίας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἐν τῷ περιγραφοντι ἐὰ κατὰ τὴν τελευταίην καὶ τὴν κηδευσιν τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Φωτίου φέλλῳ σου «Πενταίνου» σημειοῦται ἡ ὄντως αξιοσημείωτος σύμπτωσις τῆς ἡμερομηνίας τῆς εἰς Αἴγυπτον ἀφίξεως τοῦ ἀπὸ Ναζαρέτ Πατριάρχου μετὰ τὴν ἐκλογὴν (14 Σεπτ. 1900) καὶ τῆς μετὰ εικοσιπενταετίαν ἀκριβῶς ἐκθεσιν τῆς σοροῦ τοῦ ἐν τῷ Πατριαρχικῷ ναῷ ἅμα τῇ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀνακομιδῇ τῆς (14 Σεπτ. 1925). Ἡ αὐτὴ σύμπτωσις ἡμερομηνιῶν παρετηρήθη τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου τοῦ πατριάρχου Σωφρονίου (23 Αὐγ. 1899) καὶ τοῦ πατριάρχου Φωτίου (23 Αὐγ. 1925).

—Τῇ 10 φθίνοντος ἡ Ἱ. Σύνοδος συνελεύθη τὸ πρῶτον μετὰ τὸν θάνατον καὶ τὴν κηδευσιν τοῦ πατριάρχου Φωτίου συνεσκέφθη ἐπὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκλογῆς τοῦ διαδόχου του.

—Ἐπειδὴ ποῦ ἐγράφη ὅτι διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας τὸ Οἰκουμ. Πατριαρχεῖον φέρεται δεικνόν ἐνεργὸν ἐνδιαφέρον, ἐτηλώθη ἐκ Κων] πόλεως ὅτι τοῦτο εἶναι ἀνακριβές, πρὸς ἀποφογὴν δὲ πάσης παρεξηγήσεως ἀνεκλήθη καὶ ἡ ἤδη ληφθεῖσα ἀπόφασις περὶ μεταβάσεως τοῦ Μητροπολίτου Φλωτῶν εἰς Ἀλεξάνδρειαν ὅπως παραστῆ εἰς τὴν κηδευσιν τοῦ Πατριάρχου ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Οἰκ. Πατριαρχείου.

—Μετὰ τὴν ἐξ Εὐρώπης εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἀφίξιν τοῦ προέδρου τῆς ἐν αὐτῇ Ἑλληνικῆς Κοινότητος, ἡ Ἐπιτροπὴ ταύτης ἐκλήθη εἰς σύσκεψιν μακρὰν, καθ' ἣν ἀντηλήθησαν γνώμαι περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκλογῆς τοῦ μέλλοντος Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Ἐν Μόσχῃ ἀνταποκριτῆς τῶν «Times» μεταδίδει ἐκείθεν τὴν πληροφορίαν, ὅτι ἡ ἐπὶ τῆς οὕτω καλυμμένης «Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ὁ. Θεοῦ Ρωσικῆς Ἐκκλησίας» συγκαληθεῖσα ἐπ' ἐσχάτων μεγάλη Τοπικὴ Σύνοδος ἀπρὸς

ἀποκατάσταται τῆς ἁρμονίας ἐν τῇ Ὁρθοδ. Ἐκκλησίᾳ τῆς Ρωσίας ἀπέτυχε τοῦ σκοποῦ τῆς, διότι ἡ ἐκκλησία τῶν ὁπαδῶν τοῦ Τόχωνος ἀπέσχε τῶν συναδριῶν τῆς. Ἡ ἐν λόγῳ Σύνοδος ἀπετελέσθη ἐκ 327 ἀντιπροσώπων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν. Ὁ τυποσηρῆτης τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου μητροπολίτης Πάτρος ἀπέδρασε ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς πιστοὺς τῆς πατριαρχικῆς μερίδος ὅπως μὴ μετάσχωσι τῇ Συνόδῳ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Εἰδικὴ ἀποστολὴ τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου ἐκόμισεν εἰς Βουκουρεστίνην πρὸς τὸν Μακαρ. Πατριάρχην Ρουμανίας τὸν ἀναγνωρίζοντα τὸ νέον Ρουμανικὸν Πατριαρχεῖον Πατριαρχικὸν Τόμον. Ὁ Μικ. κ. Μάρων κατὰ τὴν τελευταίαν τῆς ἀναγνώσεως καὶ ἐπιδόσεως τῶν συνοδικῶν τοῦ Τόμου Πατριαρχικῶν γραμμῶν προσφωνῶν τὴν Πατριαρχικὴν ἀντιπροσωπείαν, θερμῶς εὐχαριστήσας ἐπὶ τῇ ἀναγνωρίσει τοῦ Ρουμ. Πατριαρχείου ὑπὸ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας ἐξῆρε τὸ δι' αὐτῆς συντελούμενον γεγονός καὶ ἠδύχηθη, ὅπως ἡ ἀποστολὴ τοῦ ἐνωτικοῦ Κέντρου τῆς Ὁρθοδοξίας συντελέσῃ ἔντε Βουκουρεστίνῃ καὶ ἐν ἄλλαις χώραις εἰς τὴν ἐξομάλυνσιν τῶν διαφορῶν ἐν τῷ ἔργῳ τῆς ἐνώσεως ὁλοκλήρου τοῦ Ὁρθοδόξου κόσμου, συμπλαίει δ' εἰς Ὁρθοδοξοὺς δυνηθῶσι νὰ μετάσχωσι τῆς παγκοσμίου θρησκευτικῆς καὶ κοινωνικῆς κινήσεως. Ἐν τέλει ἡ Α. Μ. παρεκάλεσεν ὅπως διαβιβασθῶσι τῷ Παναγ. Οἴκουμ. Πατριάρχῃ ὁ σεβασμός, ἡ ἀγάπη καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη τοῦ ὀρθοδόξου Ρουμανικοῦ λαοῦ.

—Οἱ ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ μητροπ. Τρανσυλβανίας κ. Νικολάου μεταδίντες εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους προσκονηταὶ ἐπιστρέφοντες ἐκ τῆς Ἁγίας Πόλεως διηλθον διὰ Καίρου, ἐνθα ἐπισκέφθησαν τὰ Πατριαρχεῖα. Τούτους ἐδεξίωθη ἐν αὐτοῖς ὁ μητροπ. Πετολεμαῖδος κ. Περθάνιος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΓΓΛΙΑΣ

Κατὰ τηλεγραφικὰς εἰδήσεις ἐκ Βερολίνου αἱ διενέξεις μεταξὺ τῶν δύο μερίδων τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας, τῆς Ἄνω καὶ τῆς Κάτω λεγομένης Ἐκκλησίας ἐπετάθησαν τελευταίως. Οἱ τῆς Κάτω Ἐκκλησίας ὁπαδοὶ ὀρμήσαντες εἰς τὴν ἐν Αἰθῆς τῆς Ἀγγλίας ναὺν τῶν ἀνιθῶτων ἀφῆρσαν πολλὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κειμηλίων, ἅτινα ἐχαρακτήρισαν ὡς ἰδιωλοατρικὰ. Οἱ ὁπαδοὶ τῆς ἀντιθέτου μερίδος ἀπειλοῦσι νὰ προδῶσιν εἰς ἀνείποινα διὰ τὴν καταστροφὴν τῶν θοσιασθηρίων των, ἢ δὲ θρησκευτικῆς αὐτῆς ἔρις, κατὰ τὰς ἐκ Βερολίνου πάντοτε εἰδήσεις, κινδυνεύει νὰ λάθῃ μεγάλας διαστάσεις.

ΙΣΛΑΜΙΣΜΟΣ

Ἡ Τυρκικὴ Κυβέρνησις ἀπεφάσισεν, ὅπως διατάξῃ τὴν διάδοσιν ἀπάντων τῶν θρησκευτικῶν καθιδρυμά-

των. Οὕδεμία ὀργάνωσις Σειχῶν ἢ ὑποδεστέγων αἰσῶν ἀναγνωρίζεται ἐν Τουρκίᾳ, καταργήθησαν δεὰ σιτολαὶ καὶ τὰ ἐμβλήματα τῶν θρησκευτικῶν τοῦτων ὀργανώσεων. Ὁ συνταχθεὶς ὑπὸ τῆς πρὸς τοῦτο ἐπιτροπῆς νέος ἀστικὸς κώδιξ τῆς τυρκικῆς δημοκρατίας ἀνατρέπει ἄρδην τοὺς ἐπὶ τοῦ Κορανίου στηριζομένους παλαιότερους νόμους, ἰδίᾳ εἰς τὸ μέρος τῶ ἀφορῶν τὸ Οἰκογενειακὸν δίκαιον.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ

Παρὰ τοῦ αἵθεσ. ἱερέως Ἰω. Παπαγεωργίου, ἀπεστάλησαν δραχμ. πενήκοντα ὑπὲρ τοῦ Ὄρφανοτροφείου Βουλιαγμένης ἐκ περιφορᾶς δίσκου εἰς τὸν Ἰ. Νιδὸν Καστροῦ Κυνοουρίας.

—Ὁ Σ. Μητροπολίτης Κορινθίας ἀπέστειλεν ὑπὲρ τοῦ Ὄρφανοτροφείου Βουλιαγμένης δραχμᾶς 2632 ἐκ περιφορᾶς δίσκου εἰς τοὺς ἐνοριακοὺς ναοὺς τῆς Μητροπόλεως του.

—Ὁ Σ. Μητροπολίτης Τριφυλλίας καὶ Ὀλυμπίας ἀπέστειλεν ὑπὲρ τοῦ Ὄρφανοτροφείου τῆς Βουλιαγμένης δραχμᾶς διακοσίας τεσσαράκοντα ὀκτὼ, 50100 προσεχομένης ἐκ περιφορᾶς δίσκου ἐν τοῖς Ναοῖς.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσομβόλιον τῆς Κεντρικῆς Ἰ. Μονῆς Προφ. Ἡλιὸς προκηρύσσει ὅτι ἐκτιθησὶν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνοικιάσεως διὰ μίαν χειμ. περίοδον ἐνεργηθησομένην τῇ 25ῃ μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἡμέρα Κυριακῇ καὶ ὥρα 10-11 μ., ἐν Πρεβέζῃ, ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογρ. Πρεβέζης τὰ ἐξῆς κτήματα τῆς Μονῆς: 1) τὰ λειβάδια τῆς Ἰ. Μ. Προφ. Ἡλιὸς, 2) τὰ τοῦ μετοχίου αὐτῆς, Ἰ. Μ. Προδρόμου 3) Τὸ λειβάδιον τῆς Ἰ. Μ. Ροδιάς, 4) τὸ λειβάδιον Κιστᾶς Ζαβθίκας καὶ 5) τὸ τοῦ μετοχίου τῆς Ἰ. Μ. Κερασσίδου. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Πρεβέζῃ τῇ 5ῃ Ἰουλίου 1925.

Τὸ Ἡγουμενοσομβόλιον τῆς ἐν Πρεβέζῃ Ἰ. Μονῆς Ἀγ. Δημητρίου Ζαλόγγου προκηρύσσει, ὅτι ἐκτιθησὶν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνοικιάσεως διὰ 1 χειμ. περίοδον ἐνεργηθησομένην τῇ 26ῃ μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἡμέρα Δευτέρα καὶ ὥρα 10-12 μ., ἐν Πρεβέζῃ ἐνώπιον τοῦ οἰκείου συμβολαιογρ. τὰ ἐξῆς κτήματα τῆς Μονῆς: 1) τὰ λειβάδια αὐτῆς, Μάνδρα, Πόβλη, Πλάη, καὶ Κόνος, 2) τὰ τῆς Ἰ. Μ. Ἀδάσσου, μετοχίου αὐτῆς, Ζερβλή καὶ Βούτση καὶ 3) τὸ τῆς Ἰ. Μ. Λεκατσᾶς παρὰ τὴν θέσιν Πολκοοργιάς. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Πρεβέζῃ τῇ 5ῃ Ἰουλίου 1925.

Τὸ Ἡγουμενοσομβόλιον τῆς ἐν Ἀργολίδι Ἰ. Μονῆς Ταλαντίου προκηρύσσει, ὅτι ἐκτιθησὶν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνοικιάσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 25ῃ μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ., ἡμέρα Κυριακῇ καὶ ὥρα 10-12 μ., ἐν Νυκπιῶν, ἐνώπιον τοῦ οἰκείου συμβολαιογρ. 180 ὀκάδας μέλιτος ἐφειταινῆς ἐσοδείας. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν

δρων της διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱ. Μ. Ταλαντίου τῇ 1ῃ 8δρίου 1925.

Τὸ Ἡγλιον τῆς Ἱ Μονῆς Ρόμβου Ἀκαρνανίας διακηρύττει ὅτι: ἐκτίθεται εἰς πλειοδ. δημοπρασίαν διὰ μίαν πενταετίαν, ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1926 — 1 Ἰανουαρίου 1931 ἡ ἐνοικίασις τῆς ἐν ἀδρικῶν οἰκίας καὶ τοῦ συνεχομένου ἀγροῦ ἐκ τασσίων στρεμμάτων.

Τὸ Ἡγλιον τῆς Ἱ Μονῆς Ρόμβου Ἀκαρνανίας διακηρύττει ὅτι: Συναψία τῆς δπ' ἀριθ. 6044 διασαγῆς τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλ. Ταμείου ἐκτίθεται εἰς πλειοδ. δημοπρασίαν διὰ μίαν πενταετίαν ἀρχομένην ἀπὸ 1ης 7δρίου 1925 ἕως 1 Σεπτεμβρίου 1930 ἡ ἐνοικίασις τῶν περὶ τῆς Μονῆς κειμένων ἀγρῶν ἡτοι δλον τὸ Ἄγρα- πηδόκαμπον ὡς θερινὴ διαμονὴ τῶν ζῶων.

Τὸ Μοναστηριακὸν Συμβόλιον τῆς ἐν Τήνῳ Γυναϊκίας Μονῆς ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου προκηρύσσει ὅτι, ἀπορωθείσης τῆς δημοπρασίας ἐκποιήσεως μεριδίου 1)11 ἐπὶ ἀγροῦ κειμένου εἰς θέσιν κάτω Πατήσια καὶ ἀνήλωντος τῇ Μονῇ ἐκ πατρικῆς κληρονομίας μοναχῆς Εὐθυμίας Μάνου τῆς διανεργηθείσης τοῦ 28 Ἰουνίου 1925 ἔτους ἐπαναλαμβάνεται αὐτῇ τὴν 18ην μηνὸς Ὀκτωβρίου 1925 ἡμέραν Κοριακὴν ὥραν 10 π.μ. ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν κ. Κωνστ. Γιαννίτου τοῦ ἀντιπροσώπου Γενικοῦ Ἐκκλ. Ταμείου καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς κ. Ἀντωνίου Βεροικῆς δικηγόρου ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν πλείονας πληροφορίας δδνάνται οἱ βουλόμενοι αἰτήσασθαι παρὰ τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν κ. Κ. Γιαννίτου ἡ τοῦ ἀντιπροσώπου. Ἐν γυναϊκίᾳ Μονῇ τῇ 19 Σδρίου 1925. Τὸ Μοναστηριακὸν Συμβόλιον.

Τὸ Ἡγομενοσυμβόλιον τῆς ἐν Μουιλίῳ ἱερᾷ Μονῆς Ὑψηλοῦ προκηρύσσει, ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως δύο χιλιάδες περίπου ὀκάδες Σόκων προτόνων τῆς Μονῆς, συμφώνως τοῖς ὅροις τῆς διακηρύξεως ἡμῶν καταθεθειμένων ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Σιγρίῳ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τῇ 18ῃ Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ., ἡμέραν Κοριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Συμβολαιογράφου Ἐρεσοῦ καὶ

τοῦ Ἡγομενοσυμβολίου.

Τὸ Ἡγομενοσυμβόλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Σαμάδων δηλοποιεῖ ὅτι, ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνεργηθησομένην ἐν Καλαμπάκᾳ τὴν 11ην καὶ 18ην Ὀκτωβρίου 1925 ἡ ἐκποιήσις μιᾶς ἀγγελίδος γενηρακοίας τῆς ἄνω Ἱ. Μονῆς ὑπὸ τοῦς ὅρους καὶ ὀποχρῶσις τῆς ταβταρίθμου διακηρύξεως. Πρώτη προσφορὰ ὄρισθη τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 800. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Σαμάδων τῇ 27 Σεπτεμβρίου 1925.

Ὁ ἡγοῦμενος τῆς ἱερᾷ Μονῆς Κουσοῦ «Πημεγί-στοι Ταξίερχει» ἐκ τῆς ἱερᾷ Μητροπολεως Γρεβενῶν προκηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικιάσεως ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου 1925 ἕως τέλους Ὀκτωβρίου 1930 ὃ ἐν τῇ θέσει Γκολόμι δδρόμολος μετὰ δύο λίθων καὶ μεθ' ἄλλης τῆς κτηματικῆς περιφέρειας κατὰ τὰ γνωστὰ αὐτῆς ὄρια καὶ κατὰ

τοῦς ὅρους συγγραφῆς ὀποχρῶσεων, ἡ δδνάνται οἱ βουλόμενοι νὰ λάβωσιν γνῶσιν παρὰ τοῦ Ἡγοῦμένου τῆς Μονῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Γρεβενοῖς καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Γρεβενῶν κ. Χρίστου Ἀπελλῆ τῇ 18ῃ Ὀκτωβρίου 1925 ἡμέρα Δευτέρα καὶ ὥρα 11-12η π. μ. ἐν τῇ ἱερᾷ Μονῇ Κουσοῦ τῇ 5ῃ Ὀκτωβρίου 1925.

Τὸ Ἡγομενοσυμβόλιον τῆς ἐν Ἐλασσῶνι ἱερᾷ Μονῆς Ὀλυμπιωτίσης, διακηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως τὰ ἐξῆς κινητὰ τῆς Μονῆς ἡτοι: τεσσαράκοντα ἐρίφια, τεσσαράκοντα αἴγες, εἴκοσι κύνες τράγοι, δέκα προβατίνες, δέκα κριοὶ, τρεῖς δαμάλια καὶ δύο ἀγελάδες συμφώνως τοῖς ὅροις τῆς ταβταρίθμου διακηρύξεως. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἐλασσῶνι τῇ 18ῃ Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ., 1925 ἡμέραν Κοριακὴν καὶ ὥραν 10 12 π. μ. Ἐν τῇ ἱερᾷ Μονῇ Ὀλυμπιωτίσης τῇ 26ῃ Σδρίου 1925.

Τὸ Ἡγομενοσυμβόλιον τῆς ἱερᾷ Μονῆς Θεοτοκίου διακηρύσσει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν διὰ μίαν χειμερινὴν περίσδον τὸ λειβάδιον πέριξ τῆς ἱερᾷ Μονῆς Θεοτοκίου τὸ ἐξ. προβέμενον ἐκ τῆς ἀπαλλοτριώσεως συμφώνως πρὸς τὸ δπ' ἀριθ. 1841 πρωτόκολλον παραχωρήσεως ἐποικιστικοῦ Γραφείου Ἀρτης τὴν 18ῃ Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν Ἀρτη καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἡλίας Καφφεντζῆ. Οἱ βουλόμενοι δδνάνται νὰ λάβωσιν γνῶσιν τῶν πρακτικῶν τῆς δημοπρασίας ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱ. Μονῇ τῇ 1ῃ Ὀκτωβρίου 1925.

Τὸ Ἡγομενοσυμβόλιον τῆς ἐν Μουιλίῳ ἱερᾷ Μονῆς Ὑψηλοῦ προκηρύσσει ὅτι, ἐκτίθενται εἰς ἐπαναληπτικὴν δημοπρασίαν ἐξαετοῦς (ἀριθ. 6) ἐνοικιάσεως αἱ ἀνά τὴν περιφέρειαν Σιγρίου κειμεναὶ καλλιερῆσι-μοὶ γαῖαι τῆς Μονῆς ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἄνω καὶ κάτω Κάμποι». Ἐπίσης διετοῦς (2) μισθώσεως ἐκτίθενται κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ οἱ δδοκότεροι τῆς Μονῆς ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀξία Βαλάδα» «Κουταῖνοι» «Σκοπέρι» «Μάγια», «Βούλαρι», καὶ «Κουσιόκη». Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δδνάνται νὰ λάβωσιν γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως καταθεθειμένων ἐν τῷ Κοινοτικῷ Γραφείῳ Σιγρίου. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Σιγρίῳ τῇ 25ῃ Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ., ἡμέραν Κοριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Συμβολαιογράφου Ἐρεσοῦ, καὶ τοῦ Ἡγομενοσυμβολίου.

Τὸ Ἡγομενοσυμβόλιον τῆς Ἱ Μονῆς Σαγιαδῶν, διακηρύττει ὅτι, ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνεργηθησομένην ἐν Καλαμπάκᾳ τὴν 11ην καὶ 18ην Ὀκτωβρίου 1925, ἡ πενταετῆς ἐνοικίασις τοῦ ἐν τῇ θέσει «Μπιγιάλι» τῆς περιφέρειας Σαγιαδῶν δδρο-μῆλου τῆς ἄνω 1 Μονῆς ὑπὸ τοῦς ὅρους καὶ ὀποχρῶσις τῆς ταβταρίθμου διακηρύξεως. Πρώτη προσφορὰ ὄρισθη τὸ ποσὸν ἐνοικίου τῶν δραχμῶν 300 ἐτησίως. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Σαγιαδῶν τῇ 27 Σδρίου 1925.